

Les prioritats diocesanes del bisbe Joan per al curs 2014-2015

Alimentar l'alegria de la Fe, manifestada en l'esperança i realitzada en la caritat, i reforçar la comunió diocesana, potenciant les àrees de cooperació en cada arxiprestat i unitat de pastoral, han estat els dos encàrrecs del bisbe de Lleida, Joan Piris, als més de 300 agents de Pastoral de la Diòcesi (preveres, religiosos/ses i laics), reunits el dijous, 25 de setembre, a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana. Aquestes prioritats han de servir per orientar el treball de les diferents entitats i organismes d'aquest curs pastoral que ara comença.

La Jornada d'Enviament, que enguany va tornar a omplir l'Auditori

de l'Acadèmia Mariana, la qual cosa va fer necessari habilitar un circuit tancat de televisió a l'Oratori per poder encabir a tothom que volia seguir l'acte, va començar amb una pregària. A continuació van parlar el vicari episcopal de Pastoral, Mn. Josep Antoni Jové, i el vicari general, Mn. Ramon Prat. Seguidament el Sr. Bisbe ens presentà les prioritats d'enguany, que tenen com a base la carta encíclica del papa Francesc *Evangelii Gaudium* (*La joia de l'Evangelium*), i quan s'ha dirigit a l'assemblea ha apuntat que aquestes dues prioritats són més un subratllat i no tant una novetat dins la dinàmica de renovació de la Diòcesi de Lleida. Abans d'acabar la trobada tots els assistents hem felicitat el Sr. Bisbe per haver complert 51 anys de prevere, 6 anys de bisbe de Lleida i també pel seu 75è aniversari.

Salesians Sant Jordi inaugura el curs i lliura el premi Memorial Antoni Mateu

El president del Col·lectiu d'Iniciatives Juvenils contra l'Atur (CIJCA) i titular de Salesians Sant Jordi-PES Lleida, Joan Valls, ha fet lliurament del 8è Premi CIJCA Memorial Antoni Mateu a l'empresa Arilfruit en el decurs de la inauguració del curs 2014-2015. Hi han

assistit el bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris, i el paer en cap, Àngel Ros, entre altres autoritats. El guardó ha estat recollit per Arcadi Jové, un dels fundadors d'aquesta empresa que s'ha destacat per col·laborar en diferents programes de reinserció laboral, incorporant com a treballadors a persones en risc d'exclusió i aturats de llarga durada.

Durant l'acte, el bisbe Joan va agrair la tasca de la comunitat salesiana per les iniciatives que, tant en aspecte preventiu com creatiu, estaven deixant empremta en els serveis que desenvolupaven a la ciutat.

AJUDANT A VIURE

El Domund i l'alegria de creure

L'Evangelium de Lluc (10,21-23) explica l'alegria dels deixebles en el seu retrobament amb Jesús després de la seva primera sortida en missió, i com Jesús també participa d'aquesta alegria dirigint la seva mirada al Pare i donant-li gràcies. És aquesta l'alegria en la qual el papa Francesc, en el missatge del Domund d'aquest any, ens convida a submergir-nos, alimentant un amor capaç d'il·luminar la nostra vocació i la nostra missió de batejats i enviats. És l'alegria de l'Evangelium que neix de la trobada amb Crist i del compartir amb els més necessitats.

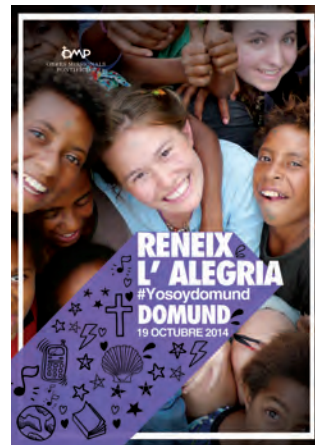
El punt de partida de la fe i de la vida cristiana ha estat la trobada sorprenent i transformadora que van viure uns homes i dones amb Jesús, el Crist. Allò decisiu ha estat Ell, la seva persona, la seva vida sencera, el misteri d'un home que viu guarint, acollint, perdonant, alliberant del mal, estimant cadascun per sobre de tota llei religiosa o social, lliurant la seva vida fins a la mort. Arriben a veure en Ell alguna cosa que podria expressar-se com «la proximitat salvadora de Déu» i l'alegria que senten els fa donar una orientació nova a la seva existència. En l'àmbit de la comunitat cristiana i per acció de l'Esperit Sant, els nostres missioners/eres han viscut quelcom de semblant i s'han vist capaços d'adoptar un estil de vida caracteritzat per la sortida de si mateixos.

La missió evangelitzadora de l'Església mira a un «humanisme ple» i tracta de promoure l'alliberament de tot allò que està impedit el desenvolupament de tot l'home i de tots els homes. El principi bàsic és sempre la persona humana, vista com a «imatge de Déu». Per això, l'acció missionera comporta sempre una doble tasca: anunciar la visió global de l'home i de la humanitat que l'Església posseeix i denunciar el pecat d'injustícia i de violència que de diferents maneres travessa la societat. Una denúncia que es converteix en judici i defensa dels drets no reconeguts i violats, especialment dels drets dels pobres, dels petits, dels febles.

En aquest Diumenge Mundial de la Propagació de la Fe, se'ns demana participar amb la pregària i amb l'almoïna, per tal de donar suport a l'acció de promoció i alliberament que protagonitzen els missioners/eres en nom de tota la comunitat cristiana, i sempre esperançats. Allò que sant Pau predicava: «l'esperança no enganya, perquè Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat el seu amor en els nostres cors» (Rm 5,5), ara mateix ens ho confirma el testimoni d'una missionera des de Moçambic: «La força amb què s'imposen les situacions d'injustícia no aconseguen enfosquir els signes d'esperança. Cada dia sóc testimoni de "miracles d'esperança" que donen força per combatre el mal i creure que la realitat no és simplement el que veiem i que mai tot no està perdut.»

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

▶ **MANEL NIN**

El martiri indiferent

La situació dels cristians a tot el Pròxim Orient, i especialment a Mesopotàmia (Iraq) és crítica. El P. Manel Nin, monjo de Montserrat, rector del Col·legi Grec de Roma i arximandrita, va explicar el passat 1 d'octubre, convidat per la Fundació Joan Maragall, que «s'està produint una islamització violenta d'aquella zona, cosa que obliga els cristians a deixar el país o a acceptar la mort, el martiri». El P. Nin va impartir una conferència arran del seu article a l'*Osservatore Romano* «El martiri de la indiferència», del 30 de juliol.

Quines són les conseqüències d'aquest martiri?

La desaparició de la presència cristiana en aquelles terres, presència datada ja al s. II. Conseqüències també a nivell cultural: la pèrdua d'un patrimoni literari, artístic, ja que sistemàticament són destruïdes esglésies, monestirs, biblioteques...

Quines esperances tenim que això acabi? Què hi caldria?

Evidentment, darrere el conflicte terrorista hi ha una sèrie d'interessos ideològics, econòmics... Els grups que lluiten en qualsevol conflicte a l'Iraq o a Síria, algú els ha armat... Caldria una voluntat de solució real. Quina? Bèl·lica? Jo diria que no. Concordada amb un diàleg? Em pregunto si és possible un diàleg...

I què podem fer els cristians des d'allà on siguem?

Els cristians, en qualsevol part on ens trobem, podem segurament reforçar la pregària —som cristians i, com a tals, volem viure la nostra fe! Hem de fer sentir la nostra veu, recordant, martellejant al món el que està passant en aquelles terres i en tantes altres arreu. I també hi ha un aspecte que cal afrontar: acollir tants i tants refugiats que hi ha i hi haurà a Occident a causa de la diàspora que crea aquella situació.

HECHOS DE SAN JUAN XXIII

La medicina de la misericordia

En la alocució inaugural del Concilio, Juan XXIII havia recordado: «Una cosa es la sustancia de la antigua doctrina del *depositum fidei*, y otra es la formulación de su revestimiento: y esto es lo que —con paciencia, si es necesario— se debe tener muy en cuenta, midiendo todo en las formas y proporciones de un magisterio de carácter predominantemente pastoral». Para llevar a cabo esta tarea, «la Esposa de Cristo prefiere usar la medicina de la misericordia mejor que la de la severidad: piensa salir al encuentro de las necesidades de hoy mostrando la validez de su doctrina, mejor que renovando condenas». El papa Juan dio ejemplo de ello durante toda su vida. Y el mundo supo entenderlo.

(Del libro *San Juan XXIII, maestro espiritual*, de Luis Marín de San Martín, Ed. Ciudad Nueva, Madrid 2014)

HECHOS DE VIDA

Ser insensibles ante las injurias y las alabanzas

Antonio Abad (250-356) vendió todas sus inmensas posesiones en Egipto y siguiendo a Jesús lo vendió y repartió todo a los pobres: «Así tendrás un tesoro en el cielo». Amonas pidió ser su discípulo. Llegaría a abad y a obispo.

La primera lección que recibió de Antonio fue la siguiente: ante un menhir, una piedra larga, le dijo a Amonas: «Pasarás el día de hoy, por la mañana, ante esta piedra: la insultarás, preferirás contra ella toda clase de injurias, maldiciones y agravios. De vez en cuando le echarás puñados de tierra y piedras. Por la tarde harás todo lo contrario: la llenarás de agasajos y alabanzas.»

Llegada la noche, Antonio preguntó al discípulo Amonas: «Tanto por la mañana como por la tarde, la piedra, el menhir, ¿se ha quejado, ha protestado por tus injurias e insultos? Y por la tarde, ¿te dijo algo por tus encomios y alabanzas?»

Amonas respondió: «¡No! ¡Nada!»

Entonces el abad Antonio le dijo a Amonas: «La primera lección, la más importante de tu estancia aquí, en este primer día, es que tú debes comportarte de la misma manera que la piedra, el menhir. Que ningún desprecio, humillación, injuria, insulto u ofensa, de palabra o de obra, o alabanza te afecten lo más mínimo para bien o para mal. Debes eliminar toda sensibilidad de sentirte herido, ultrajado, vejado, humillado por nada ni por nadie. Tu modelo ha de ser Jesús.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

En el torrente de la alegría

Cada nuevo día nos llama a alabar a Dios. Convocados con toda la creación a bendecirlo, hoy de manera especial nos unimos a los niños y jóvenes nacidos contra toda esperanza. En Pablo VI encontraron un abogado defensor; en el hoy beatificado contarán con un protector. Esperados con la ilusión y la fe de sus familias o de sus valientes madres que han superado dificultades, sus familias han sido su regazo. Y las comunidades que les han acompañado han sido su apoyo.

Los esfuerzos de las familias «repercuten no sólo en beneficio de la Iglesia; también ayudan a la entera sociedad. ¡Qué precioso es el valor de la familia, como lugar privilegiado para transmitir la fe!» «La alegría del Evangelio llena el corazón y la vida entera de los que se encuentran con Jesús.»

¿Por qué no entramos también nosotros en este torrente de alegría?, pregunta el Papa. Y responde: «Todos los discípulos del Señor están llamados a cultivar la alegría de la evangelización», expresada tanto al «anunciarlo en los lugares más distantes, como en una salida constante hacia las periferias del propio territorio, donde hay más personas pobres que esperan.»

María, modelo de evangelización humilde y alegre, haga posible el nacimiento de un nuevo mundo. (Dice Francisco en *Evangelii Gaudium* 1 y en diversas ocasiones).

Hna. M. de los Angeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 20. ■ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Ef 2,1-10 / SI 99 / Lc 12,13-21]. Sant Andreu de Creta, monjo; sant Artemi, militar mr.; santa Irene, vg. i mr.; beat Contardo Ferrini, professor seglar.
- 21. ■ **Dimarts** [Ef 2,12-22 / SI 84 / Lc 12,35-38]. Santa Úrsula, vg. i mr. venerada a Colònia (s. x); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestíenc; sant Caius o Gai (Cayo), soldat mr.; santa Celina, mare de sant Remigí.
- 22. ■ **Dimecres** [Ef 3,2-12 / SI: Is 12,2-3.4bcd.5-6 / Lc 12,39-48]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; santes Nunila i Alòdia, germanes vgs. i mrs. a Osca; sant Joan Pau II, papa (1978-2005).
- 23. ■ **Dijous** (□ Urgell) [Ef 3,14-21 / SI 32 / Lc 12,49-53]. Sant Joan de Capestrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrenses; sants Servand i Germà, mrs. a Cadis; santa Oda, vg.
- 24. □ **Divendres** [Ef 4,1-6 / SI 23 / Lc 12,54-59]. Sant Antoni-Maria Claret (Sallent 1807 - Fontfreda 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fund. Missioners del Cor de Maria, a Vic (CMF, 1849), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855); sant Martirià, mr.
- 25. ■ **Dissabte** [Ef 4,7-16 / SI 121 / Lc 13,1-9]. Sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus; Mare de Déu del Collrell (apareguda el 1483; santuari a la Garrotxa); sants Crisant i Dària, esposos mrs. (284) de Roma; sants Crispí i Crispinià, mrs. (s. III), patrons dels sabaters.
- 26. ■ **† Diumenge vinent**, XXX de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ex 22,21-27 / SI 17 / 1Te 1,5c-10 / Mt 22,34-40]. Sants Llucià i Marcià, mrs. de Nicomèdia venerats a Vic; sant Rústic, bisbe de Narbona; sant Viril, abat de Leyre (Navarra); sant Evarist, papa (grec, 97-105) i mr.

DIUMENGE XXIX DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 45,1.4-6)

El Senyor pren Cir, el seu ungit, per la mà dreta, i el condueix per sotmetre-li les nacions i deixar desarmats els reis, per obrir-li les ciutats perquè no trobi tancades les portes.

El Senyor li diu: «Per amor de Jacob, el meu servent, d'Israel, el meu ungit, et crido pel teu nom, et dono un títol honorós, tot i que no em coneixes.

»Jo sóc el Senyor, no n'hi ha d'altre. Fora de mi no hi ha cap Déu. Sense que em coneguessis, t'he fet prendre les armes perquè sàpiguen de llevant fins a ponent que no hi ha ningú fora de mi. Jo sóc el Senyor. No n'hi ha d'altre.»

▶ Salm responsorial (95)

R. *Doneu al Senyor honor i majestat.*

Canteu al Senyor un càntic nou, / canteu al Senyor arreu de la terra. / Conteu a les nacions la seva glòria, / conteu a tots els pobles els seus prodigis. R.

El Senyor és gran, és digne d'ésser lloat, / és més temible que tots els déus; / perquè els déus dels pobles són no-res, / però el Senyor ha fet el cel. R.

Doneu al Senyor, famílies dels pobles, / doneu al Senyor honor i majestat, / tributeu al Senyor l'honor del seu nom. / Entreu als seus atris portant-li ofrenes. R.

Adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. / Que tremoli davant d'ell tota la terra. / Digueu a tots els pobles: «El Senyor és rei!» / Sentencieu amb raó les causes dels pobles. R.

▶ Comença la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 1,1-5b)

Pau, Silvà i Timoteu, a la comunitat de Tessalònica, reunida per Déu Pare i per Jesucrist, el Senyor. Us desitgem la gràcia i la pau.

Sempre donem gràcies a Déu per tots vosaltres i us recordem en les nostres pregàries. No deixem mai de recordar davant Déu, Pare nostre, com la vostra fe treballa per propagar-se, la vostra caritat no es cansa de fer el bé, i la vostra esperança en Jesucrist, el nostre Senyor, aguanta les adversitats. Germans, estimats de Déu: sabem de cert que ell us ha elegit, perquè quan us anunciàvem l'evangeli, no predicàvem només de paraula, sinó amb obres poderoses, amb dons de l'Esperit Sant, i amb tota convicció.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 22,15-21)

En aquell temps, els fariseus planejaren la manera de sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora, i li enviaren alguns dels seus i dels partidaris d'Herodes a dir-li:

«Mestre, sabem que dieu sempre la veritat, i que ensenyeu de debò els camins de Déu, sense mirament per ningú, sigui qui sigui, ja que no obreu per complaure els homes. Digueu-nos, doncs, què penseu d'això?: És lícit o no de pagar tribut al Cèsar?» Jesús que s'havia adonat de la seva malícia, els respongué: «Hipòcrites, per què proveu de comprometre'm? Ensenyeu-me la moneda del tribut». Ells li ensenyaren una moneda romana, i Jesús els preguntà: «De qui és aquesta figura i el nom que hi ha escrit?» Li diuen: «Del Cèsar». Jesús els respon: «Doncs, torneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 45,1.4-6)

Así dice el Señor a su Ungido, a Ciro, a quien lleva de la mano: «Doblegaré ante él las naciones, desceñiré las cinturas de los reyes, abriré ante él las puertas, los batientes no se le cerrarán. Por mi siervo Jacob, por mi escogido Israel, te llamé por tu nombre, te di un título, aunque no me conocías.

»Yo soy el Señor y no hay otro; fuera de mí, no hay dios. Te pongo la insignia, aunque no me conoces, para que sepan de Oriente a Occidente que no hay otro fuera de mí. Yo soy el Señor, y no hay otro.»

▶ Salmo responsorial (95)

R. *Aclamad la gloria y el poder del Señor.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / cantad al Señor, toda la tierra. / Contad a los pueblos su gloria, / sus maravillas a todas las naciones. R.

Porque es grande el Señor, y muy digno de alabanza, / más temible que todos los dioses. / Pues los dioses de los gentiles son apariencia, / mientras que el Señor ha hecho el cielo. R.

Familias de los pueblos, aclamad al Señor, / aclamad la gloria y el poder del Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / entrad en sus atrios trayéndole ofrendas. R.

Prostraos ante el Señor en el atrio sagrado, / tiemble en su presencia la tierra toda; / decid a los pueblos: «El Señor es rey, / él gobierna a los pueblos rectamente.» R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Ts 1,1-5b)

Pablo, Silvano y Timoteo a la Iglesia de los tesalonicenses, en Dios Padre y en el Señor Jesucristo. A vosotros, gracia y paz. Siempre damos gracias a Dios por todos vosotros y os tenemos presentes en nuestras oraciones. Ante Dios, nuestro Padre, recordemos sin cesar la actividad de vuestra fe, el esfuerzo de vuestro amor y el aguante de vuestra esperanza en Jesucristo, nuestro Señor. Bien sabemos, hermanos amados en Dios, que él os ha elegido y que, cuando se proclamó el Evangelio entre vosotros, no hubo sólo palabras, sino además fuerza del Espíritu Santo y convicción profunda.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 22,15-21)

En aquel tiempo, se retiraron los fariseos y llegaron a un acuerdo para comprometer a Jesús con una pregunta. Le enviaron unos discípulos, con unos partidarios de Herodes, y le dijeron:

«Maestro, sabemos que eres sincero y que enseñas el camino de Dios conforme a la verdad; sin que te importe nadie, porque no miras lo que la gente sea. Dinos, pues, qué opinas: ¿es lícito pagar impuesto al Cèsar o no?»

Comprendiendo su mala voluntad, les dijo Jesús: «Hipócritas, ¿por qué me tentáis? Enseñadme la moneda del impuesto.» Le presentaron un denario. Él les preguntó: «¿De quién son esta cara y esta inscripción?» Le respondieron: «Del Cèsar.» Entonces les replicó: «Pues pagadle al Cèsar lo que es del Cèsar y a Dios lo que es de Dios.»

Jesús i un fariseu que li pregunta sobre el tribut al Cèsar. Pintura de Ticià, Gemäldegalerie (Dresde)

Hi ha molt poques dades de Mateu afegides a les de Marc o omeses de Marc en l'escena del tribut. Tanmateix, el context de Mateu té detalls que remarquen la rellevància de la pregunta. En primer

lloc el fet que els fariseus es reuneixen per mirar de trobar una pregunta capciosa per posar-la a Jesús. El context és, per tant, incòmode i feixuc. En segon lloc, els fariseus envien els seus deixebles juntament amb els herodians per posar Jesús en un compromís: no donen la cara, actuen amb poca transparència. En tercer lloc, la introducció (pròpia de Mateu) de la pregunta sembla ser una *captatio benevolentiae*, però, en realitat, és un intent de gua-

nyar la resposta de Jesús per a la seva causa. El tarannà de la pregunta és hipòcrita, típic de la secta farisea. El lector, doncs, està amatent a la pregunta i, encara més, a la resposta de Jesús. La pregunta pel tribut té un relleu més gran que en Marc.

La resposta de Jesús vol desconcertar. Els demana la moneda del tribut. Ells li mostren. La imatge del Cèsar de la moneda encunyada per Roma, pertany lògicament al cap de l'imperi. No hi ha cap referència a la possible legitimació teològica del seu ofici. Amb aquest gest tan directe, Jesús posa de manifest que ells paguen el tribut. Sembla, per tant, que la qüestió està dirimida. Fins aquí tot és normal. Però Jesús, sense que li hagin preguntat

res més, diu «i doneu a Déu el que és de Déu». El que Jesús està dient és: «doneu al Cèsar el que és seu, però Déu és el Senyor». Jesús no està afegint un altre precepte religiós al del tribut sinó que està dient: les exigències de Déu són d'un altre nivell, no es poden comparar amb el tribut, que és una exigència petita i sense relleu. Per tant, en contra del que sovint s'ha dit arran d'aquest text, no hi ha aquí una contraposició dels dos àmbits. El que hi ha és l'afirmació que la fidelitat a Déu —si es vol, l'obediència a Déu— és el principi de tota l'actuació humana. L'actitud davant el tribut també cau sota aquest principi que abraça, sustenta i ho sobrepassa tot.

COMENTARI

Déu és el Senyor

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea de la xarxa d'entitats sociocaritatives

Salesians Sant Jordi-Pes

És una entitat que neix l'1 de gener de 2014, com a resultat de la unió de l'associació Casa Don Bosco i del CIJCA de Lleida. Pertany a l'entitat Salesians Sant Jordi, que inclou, a banda de la nostra entitat, set plataformes d'educació social dependents dels salesians de Catalunya.

Els salesians van arribar a Lleida el setembre de l'any 1977 i des de llavors han animat una presència on s'ha viscut el binomi educar-evangelitzar, seguint el Sistema Preventiu de Don Bosco, dirigit especialment a joves en situació de més risc.

Ho han fet a través de la presència a l'esplai, a les escoles de FP, a les entitats de barri. Totes aquestes presències es van concretar en dues realitats educatives, molt vives i presents a Lleida al llarg de més de 27 anys: la casa Don Bosco i el CIJCA.

La Plataforma d'Educació Social (PES) Lleida s'organitza en quatre grans serveis:

- Servei de medi obert: Centres Oberts el Mercat i el Trampolí; Casal de Joves Bordeta.
- Servei d'inserció sociolaboral: SOL (Servei Orientació Laboral).
- Servei de medi residencial: CRAE Casa Don Bosco.
- Servei de suport al jove tutelat i extutelat.

També dinamitzem el Pla de Desenvolupament Comunitari dels barris Pius XII-Escorxador i som els responsables del servei de Treball de les Oficines Joves de la Noguera i de les Garrigues.

Aquests programes els desenvolupem als barris de la Mariola, la Bordeta, Magraners i al centre històric.

Cloenda dels 40 anys de l'Epis

El passat 20 de setembre, una part de la comunitat educativa del Col·legi Episcopal, així com exalumnes, exprofessors/es, pares i mares, i amics i amigues es van retrobar a Vilaller, a les colònies de Riupedrós

i Montsant per celebrar la cloenda dels actes commemoratius del 40 aniversari de l'Esplai Epis i de les Colònies a la Ribagorça. Després de l'acollida al Seminari de Riupedrós

i de veure les transformacions que s'hi estan duent a terme, ens vam dirigir cap al Montsant.

El bisbe Joan va celebrar l'Eucaristia, com a acte central d'acció de gràcies a Déu, enmig de la natura. Ens va ajudar a prendre consciència de la importància de la perspectiva que anem agafant a la vida. Per al Col·legi, alumnes, pares i professors, Jesús és la referència que ens ajuda a prendre les decisions quotidianes.

El dinar de germanor al voltant d'una paella va ser un altre moment de viure l'esperit de colònies. Tot es va preparar entre tots/es i, des del compromís de monitors/es de diverses generacions, va ser possible muntar i desmuntar el menjador a l'aire lliure, preparar les amanides i distribuir la paella, les postres i el cafè en un esperit veritablement «coloniero».

La jornada es va cloure amb l'*Hora dels adéus*, contents de veure el futur assegurat en un bon grup de joves que han agafat el relleu i segueixen fent del lleure una experiència educativa divertida i diferent.

Obertura del curs de Vida Creixent

Ha quedat inaugurat el curs de Vida Creixent. Ha estat el passat 18 de setembre, a l'Acadèmia Mariana de Lleida. Aquest any l'acte principal ha tingut l'oportunitat de comptar amb l'assistència de Bernabé Dalmau, l'autor del llibre que servirà a tot Catalunya com a base central per a desenvolupar el temari que, cada mes, estudia cada grup. En Bernabé, monjo de Montser-

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h
Dissabtes de 10 a 14 h
Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 19 d'octubre. Diada del Domund:**
—12 h, Eucaristia a la parròquia d'Alguaire. Celebració de sant Faust.
- **Dimecres, 22 d'octubre:**
—20 h, Eucaristia a la Catedral en acció de gràcies pel nou beat D. Álvaro del Portillo.
- **Dijous, 23 d'octubre:**
—19.30 h, Lliçó inaugural de l'Escola de l'Esplai de la FVB, a l'Acadèmia Mariana.
- **Divendres, 24 d'octubre:**
—Jornades interdiocesanes de formació de catequistes, a Andorra.
—12.30 h, Eucaristia al Col·legi Episcopal.
- **Diumenge, 26 d'octubre:**
—12.30 h, confirmacions a la parròquia de Belllloc.

rat, va parlar amb autoritat sobre el temari d'enguany i que titula «De la vellesa a la bellesa». Durant el col·loqui va anar desgranant, capítol per capítol, el seu contingut. Els personatges bíblics de Zacaries, Elisabet, Simé i Anna són exemples de com la vellesa pot ser una etapa de despreniment i de «fecunditat».

Al final del matí, es va oficiar una Eucaristia presidida pel nostre bisbe, Joan Piris, i concelebrada pel monjo Bernabé Dalmau i per mossèn Xavier Batiste, a més a més de deu sacerdots consiliaris dels grups de Vida Creixent. Després del dinar de germanor es va celebrar l'Assemblea local de l'entitat.

AYUDANDO A VIVIR

El Domund y la alegría de creer

El Evangelio de Lucas (10,21-23) explica la alegría de los discípulos en su reencuentro con Jesús después de su primera salida en misión, y cómo Jesús también participa de esta alegría dirigiendo su mirada al Padre y dándole gracias. Es esta la alegría en la que el papa Francisco, en el mensaje del Domund de este año, nos invita a sumergirnos, alimentando un amor capaz de iluminar nuestra vocación y nuestra misión de bautizados y enviados. Es la alegría del Evangelio que nace del encuentro con Cristo y de compartir con los más necesitados.

El punto de partida de la fe y de la vida cristiana ha sido el encuentro sorprendente y transformador que vivieron unos hombres y mujeres con Jesús, el Cristo. Lo decisivo ha sido Él, su persona, su vida entera, el misterio de un hombre que vive curando, acogiendo, perdonando, liberando del mal, amando a cada uno por encima de toda ley religiosa o social, entregando su vida hasta la muerte. Llegan a ver en Él algo que podría expresarse como «la cercanía salvadora de Dios»

y la alegría que sienten los hace dar una orientación nueva a su existencia. En el ámbito de la comunidad cristiana y por acción del Espíritu Santo, nuestros misioneros/as han vivido algo similar y se han visto capaces de adoptar un estilo de vida caracterizado por la salida de sí mismos.

La misión evangelizadora de la Iglesia mira a un «humanismo pleno» y trata de promover la liberación de todo aquello que está impidiendo el desarrollo de todo el hombre y de todos los hombres. El principio básico es siempre la persona humana, vista como «imagen de Dios». Por ello, la acción misionera comporta siempre una doble tarea: anunciar la visión global del hombre y de la humanidad que la Iglesia posee y denunciar el pecado de injusticia y de violencia que de diferentes maneras atraviesa la sociedad. Una denuncia que se convierte en juicio y defensa de los derechos no reconocidos y violados, especialmente de los derechos de los pobres, de los pequeños, de los débiles.

En este Domingo Mundial de la Propagación de la Fe, se nos pide participar con la oración y con la limosna, para dar apoyo a la acción de promoción y liberación que protagonizan los misioneros/as en nombre de toda la comunidad cristiana, y siempre esperanzados.

Lo que san Pablo predicaba: «la esperanza no engaña, porque Dios, dándonos el Espíritu Santo, ha derramado su amor en nuestros corazones» (Rm 5,5). Ahora mismo nos lo confirma el testimonio de una misionera desde Mozambique: «la fuerza con que se imponen las situaciones de injusticia no logra oscurecer los signos de esperanza. Cada día soy testigo de «milagros de esperanza» que dan fuerza para combatir el mal y creer que la realidad no es simplemente lo que vemos y que nunca todo no está perdido.»

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† Joan Piris
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737